

Sygn. akt IV U 1256/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016r. w S.

odwołania M. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 września 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. O. do emerytury od 01 sierpnia 2015r.

Sygn. akt IV U 1256/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił M. O. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy z uwagi na nieprzedłożenie stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych uznał, iż ubezpieczony nie przepracował żadnego okresu w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. O., wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony domagał się uznania jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 22 kwietnia 1972r. do końca 30 listopada 1993r. Podniósł, że w tym czasie wykonywał pracę mechanika w kanałach i zajmował się naprawą pojazdów mechanicznych (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. O. w dniu 27 lipca 2015r. ukończył 60 lat. W dniu 21 sierpnia 2015r. (data prezentaty) wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.l-4 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 5 miesięcy i 18 dni i w całości okres ten stanowią okresy składkowe. Organ rentowy ustalił również, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie wykazał żadnego stażu pracy w szczególnych warunkach. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, że ubezpieczony nie przedłożył stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Z uwagi na brak wymaganego ustawą co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 10 września 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 10 września 2015r. k.13 akt emerytalnych).

M. O. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w M. w okresie od 22 kwietnia 1972r. do 30 listopada 1993r. w pełnym wymiarze czasu pracy, z czego w okresie od 25 października 1976r. do 14 października 1978r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadectwo pracy z dnia 30 listopada 1993r. k.9 akt o ustalenie kapitału początkowego). Początkowo ,tj. od 22 kwietnia 1972r. do 30 czerwca 1973r. ubezpieczony był zatrudniony w oparciu o umowę o naukę zawodu mechanika zawodowego z 21 kwietnia 1972r. (umowa o naukę zawodu z dnia 21 kwietnia 1972r. – w aktach sprawy). W dniu 30 czerwca 1973 r. ubezpieczony zdał egzamin zawodowy (protokół z egzaminu z 30 czerwca 1973r. – w aktach osobowych). W związku z powyższym, od dnia 1 lipca 1973r. ubezpieczony został przyjęty do pracy w powyższym przedsiębiorstwie na czas nieokreślony na stanowisku mechanika samochodowego (umowa o pracę z 1 lipca 1973r. – w aktach osobowych). Pracę na tym stanowisku ubezpieczony wykonywał do końca lutego 1992r. Po tym dniu – od 1 marca 1992r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko dozorczy i na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia ,tj. do 31 grudnia 1993r. (pismo z 10 stycznia 1992r. o powierzeniu ubezpieczonemu z dniem 1 marca 1992r. stanowiska dozorczy – w aktach osobowych).

Pracę na stanowisku mechanika samochodowego (określanego w aktach osobowych również jako mechanik samochodowo-sprzętowy lub mechanik) ubezpieczony wykonywał w kanale remontowym, dokonując napraw pojazdów mechanicznych, w większości samochodów ciężarowych marki J., Kamaz, Il. Przedsiębiorstwo (...) w M. posiadało 6 oddziałów terenowych. Ubezpieczony pracował w Centralnych (...) w M., gdzie naprawiano pojazdy ze wszystkich oddziałów przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo posiadało około 100 samochodów ciężarowych. Naprawy dokonywane były wyłącznie w kanałach. W hali, w której pracował ubezpieczony, znajdowało się 6 kanałów remontowych. Na jeden kanał wjeżdżały dwa samochody. Ubezpieczony wymieniał resory, tylne mosty, naprawiał silniki i skrzynie biegów. W okresie od 3 lutego 1984r. do 31 października 1984r. pełnił obowiązki brygadzysty (umowa o pracę na stanowisku brygadzysty z 3 lutego 1984r. i wypowiedzenie umowy o pracę w części dotyczącej funkcji brygadzysty z 27 października 1984r. – w aktach osobowych). Pełniąc funkcję brygadzysty – w ramach zastępstwa za głównego brygadzystę, ubezpieczony nadal dokonywał napraw samochodów. Ubezpieczony był tzw. brygadzystą pracującym, obok swojego zakresu obowiązków miał za zadanie dopilnować wykonania prac przez pozostałych pracowników brygady. Pracę mechanika samochodowego w kanale remontowym ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków: K. L. i M. R. k.15-15v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.14-14v i k.15v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.10 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. O. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym

w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia wykazując ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych jak również, że jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony podnosił, że jako okres pracy w szczególnych warunkach powinien zostać uznany okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. na stanowisku mechanika w kanałach remontowych. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe, oparte na dowodach w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych oraz zeznań świadków – współpracowników ubezpieczonego oraz samego ubezpieczonego, wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego. Z dowodów tych wynika, że w okresie od 1 lipca 1973r. do końca lutego 1992r., a zatem przez ponad 18 lat ubezpieczony, będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) w M. stale i w pełnym wymiarze pracował w szczególnych warunkach przeprowadzając naprawy pojazdów mechanicznych, głównie samochodów ciężarowych w przeznaczonym do tego kanale remontowym. Na taki rodzaj pracy ubezpieczonego wskazują dowody z dokumentów, zeznania świadków i ubezpieczonego oraz charakter przedsiębiorstwa zatrudniającego ubezpieczonego – przedsiębiorstwo transportowe. Prace wykonywane przez ubezpieczonego w w/w zakładzie pracy odpowiadają rodzajowo pracom wykonywanym w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych wymienionym w wykazie A, dziale XIV poz.16 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Do pracy w warunkach szczególnych powinien zostać również zaliczony okres odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej od 25 października 1976r. do 14 października 1978r. Zarówno bowiem przed odbywaniem służby wojskowej, jak i po jej zakończeniu, ubezpieczony pracował na tym samym stanowisku - jako mechanik w kanałach remontowych. Do pracy na tym stanowisku ubezpieczony powrócił – jak wynika z akt osobowych - w dniu 7 listopada 1978r. Jak stanowi art.108 ust.1 ustawy z 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w brzmieniu wówczas obowiązującym, czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby.

Tym samym stwierdzić należy, iż ubezpieczony legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. O. przysługuje prawo do emerytury od 1 sierpnia 2015r. ,tj. od miesiąca, w którym złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.